
Výuka soudobých dějin

problémy a perspektivy

Ústav pro studium totalitních režimů Praha

Jaká je situace?

perspektiva školní praxe

- Soudobé dějiny se neučí? Často mediální zkratka.
- Nedostatek pomůcek? Dostatek textových učebnic, chybí interaktivní webové a audiovizuální pomůcky (DVD).
- Nedostatečná příprava budoucích učitelů.
- Didaktická teorie často odtržena od pedagogické praxe.
- Nedostatek hodin? Extenzivní charakter dějepisné výuky. Problém jak redukovat látku.

Jak můžeme a chceme pomoci?

- Další vzdělávání pedagogických pracovníků.
- Podpora vzdělávacích projektů.
- Průběžná metodická podpora.
- Didaktická teorie použitelná v praxi.
- Podpora audiovizuálních výukových pomůcek.
- Materiály k výuce na webu.
- Zavedení alternativních metod výuky do praxe.
- Metodické podněty k redukci často přebujelé faktografie.

Jak učit soudobé dějiny? perspektivy a možnosti

- Důraz na motivaci žáků: orální historie, nejen „velké“, ale též „malé“ dějiny.
- Využití audiovizuálních a ikonických materiálů (ve školách je „mediální generace“).
- Dějiny otevřené interpretaci (kritické myšlení, kauzalita, hodnotící postoje).
- Efektivní a funkční omezení často přebujelé faktografie.
- Patos či ironie? Nevážně o vážných dějinách?

Klíčové metodické principy

- Vizualizace
- Interpretace
- Fragmentace
- Komprese
- Ironizace

20 let poté...

- Globální či lokální paměť: konec „národního“ dějepisů?
- Ztráta konsenzu o minulosti (rozpad mýtu „sametové revoluce“)?
- Individualizace paměti a emancipace „politicky nekorektních“ rodinných vzpomínek na dobu před rokem 1989.